

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Quanta sit bonorum, morbos in c[a]elo compensantium, mensura ?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

omnis generis morbi curati sunt; dæmones è corporibus hominum eiectioni; defunctus puer ad vitam reuocatus, ut gloria, ad quam Fina per morbos iuit, in eadem alijs quoque reuelaretur.

VI.

Luc. 6. 38,

Sed quo modo mortalibus gloria illa, nisi per speculum, reuelaretur? Nimis circumscripta est humana ratio, non capit immensitatem. *Aeternum gloria pondus*, nullo pondere temporali expendi potest. Quare morbis salubriter videntes solantur, se se, dum sperant *mensuram bonam, & confertam, coagitatam, & superfluentem*. Ac ne quis putet, posse esse *mensuram bonam, confertam, & coagitatam, & superfluentem*, sed parvam, sciat illam mensuram esse sine mensura, quam Apostolus *gloriam supra modum* appellat, ut intelligatur incredibilis eius magnitudo, quæ omnem naturæ nostræ modum excedit. In hac mensura est innumerabilis omnium bonorum numerus & varietas, quam vel cogitare quis, vel optare possit: nec tanta in hac vita occurrat morborum diuersitas, quæ infestare corpus valeat, quanta ibi voluptatum varietas. Ad numerum hunc accedit pondus pretiumque ingens, cum quo nihil potest in toto mundo comparari. Itaque in hac mensura bona & conferta inueniuntur, virtutes, & scientiæ, & diuitiæ, & honores, & dignitates, ac omnis generis bona, vel ad corpus, vel ad spiritum pertinentia, eaque longè maiora, quàm à vanis mortalibus desiderantur. Denique ita erit illa mensura coagitata, ut voluntatem beati satiet, nihilque ei omnino desit. Quamquam & hoc ipsum totum, quantum quantum est, adhuc modicum est: neque sufficit ad mensuram implendam, nisi ipse quoque Deus illam impleat cum omni sua sapientia, omnipotentia, bonitate, charitate, pulchritudine, & omnibus thesauris suis; quibus & in intellectu plenissimè illuminato visionem mirificam, & in voluntate, tota charitatis igne inflammata, lætitiā indefinentem efficiat. Est quidem Deus vnicus, omnem tamen bonorum, quæ in creaturis omnibus dispersa sunt, numerum complectitur, & infinites excedit. Pondus quoque inest huic bonorum omnium Oceano, quia immensitas illa thesaurorum valorem continet infinitum. Est autem hæc ipsa thesaurorum immensitas, diciturque mensura; quia omnium se se meritis accommodat. Igitur etsi sit vn-

cus

cus Deus, tamen alios plus, alios minus sui participes facit; nullum tamen non satiat.

Ad hanc mensuram perducit morbus: in quo, si aliud nulum est solatium, est solatium tamen ista obtinenda mēsurā meditationis. Quid turbaris, agrote, si in corpore tuo cruciatus sunt multi? plura gaudia te expectant in cælo; plura tormenta cruciabis in inferno. Quid tristaris, agrote? magni sunt in corpore tuo cruciatus? plures, atque incomparabiliter maiores tibi sunt in cælo paratæ voluptates. Quid quereris, agrote? Nimis diudurat morbus? Durabit infernus diutiùs; durabit diutiùs celestis beatitudo. Et, si rem rectè æstimes, nulla duratio cadit in comparationem cum æternitate. Quid gemis, quid ploras, agrote? est tibi malè, ut sit benè; cur mauis bene esse, ut sit malè? agrotas, doles, sudas, premeris. *Voluntas Dei in te completur.* Nunc tempus est, de quo dicitur: *Euntes ibant & flebant,* Psal. 125. 6. *mittentes semina sua:* aderit paulò pòst tempus, de quo dicitur: *Venientes autem venient cum exultatione portantes manipulos suos.* Nunc tempus flendi, tunc gaudendi erit. *Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum.* Nunc premimur, sed non sunt condignæ passionēs huius temporis ad futuram gloriam. Momentum est, quod nunc est; quod futurum est, æternum est. Et tamen id, quod in presenti est momentaneum, & leue tribulationis nostræ superat, pramodum in sublimitate æternæ gloriæ pondus operatur in nobis. Quisquis igitur agrotas, illa tibi in pariete describi verba cura, quæ identidem legens, putes te à Domino tuo audire: *Ad puni- lum in modico derelinqui te, & in miserationibus magnis congrega- bo te. In momento indignationis abscondi faciem meam parumper à te, & in misericordia sempiterna misertus sum tui.* Isa. 54. 7.

VII.

Hoc fundamento nixus quidam senex discipulo suo dixit. Site occupauerit infirmitas corporis, noli pusillanimis fieri: quia si te Dominus Deus vult corpore debilem fieri, quis es qui molestè suscipias? Nonne ipse pro te cogitat de omnibus? Numquid sine ipso viuas? Patienter ergo fer, & roga eum ut donet tibi quæ expediunt, hoc est, ut quod voluntas ipsius est facias, & sedo cum patientia manducans, quod habes in charitate. Quod idcirco addit, quia etsi aliqui morbi dolores æquanimiter perferant, tamen aliunde tentantur, quia

VIII.

Rosveid. l. 5.
vit SS PP. li.
bell. 7. c. 45.